

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 17 de desembre del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA, quin ho és del Tribunal, i els magistrats Sr. Vincent ANIÈRE i Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per Aute del 10 de maig del 2019, en els autes seguits amb el número 6000592/2018, instats pel Sr. A.P.V contra la Sra. I.G.B, en demanda de modificació de mesures paterno-filials, a tramitar pel procediment abreujat, la Sra. Batlle va donar lloc al desistiment formulat pel demandant, tot i imposant al mateix les costes judicials ocasionades a la defenent.

II.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació el Sr. A.P.V demanant la seva revocació només pel que fa a les costes, en el sentit de no efectuar especial condemna en costes de primera instància, i sense fer imposició tampoc de les de segona instància.

La representació processal de la Sra. I.G.B demana la seva confirmació amb imposició de les costes de segona instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs de l'agent queda destinat a criticar la imposició de les costes efectuada per la Batlle tota vegada que la jurisprudència del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra recull que en els procediments de família, per la seva naturalesa i els interessos en conflicte, no és fa imposició de les costes processals, d'acord amb la facultat que atorga al Tribunals el Títol X de la Novel·la 82.

Afegeix que en les qüestions relatives a les mesures paterno-filials només poden ser aprovades pels tribunals andorrans i que per tant, esdevé obligatori recórrer als tribunals de justícia en cas de controvèrsia en aquesta matèria ; que ell no ha actuat ni amb temeritat i que si va desistir del procediment fou perquè durant el període comprès entre la data de la demanda i el moment on va presentar la petició de desistiment, el seu fill Aaron va esdevenir major d'edat i, a més a més, va decidir traslladar-se a viure al domicili de la Sra. G esdevenint en aquell moment innecessàries les modificacions de les mesures paterno-filials sol·licitades ; que degut a les circumstàncies del propi procediment varen transcórrer gairebé cinc mesos entre la presentació de la demanda i el moment en que es va donar per efectuat formalment el tràmit de demanda i, finalment, que la part adversa ni tan sols va haver de presentar l'escrit de contesta.

II.- Per resoldre el present recurs escau exposar els elements del procediment de manera detallada i cronològica .

Per escrit del 19-11-2018, el Sr. P.V va presentar en contra de la Sra. I.G.B escrit de demanda de modificació de mesures paterno-filials adoptades al 2003 en relació al seu fill Aaron nascut al 25-03-2001, sol·licitant que es fixi la pensió alimentària deguda per la mare a 300.-euros enlloc de 30.-euros.

En data 05-12-2018, es va notificar al Sr. P.V la designació per torn unipersonal de la Batlle així com la providència acordant fixar pel 17-01-2019 l'audiència per a practicar el tràmit de demanda.

En data 11-12-2018 es va lliurar a la part defenent la citació del 26-11-2018 pel 17-01-2019, recordant-li que era preceptiva l'assistència i la intervenció lletrada.

Per providència del 15-01-2019, notificada el 17-01-2019, es va acordar suspendre les actuacions fins que guanyi fermesa l'Aute del 18-12-2018 no donant lloc a la petició de justícia gratuïta presentada per la Sra. G.B.

Per providència del 08-02-2019, aquesta darrera providència es va deixar sense efecte i es va emplaçar les parts pel 21-03-2019 per celebrar el tràmit de demanda.

El 21-03-2019, el Sr. P va donar per reproduït el seu escrit de demanda que es va lliurar a la part defenent, i es va fixar al 04-04-2019 l'audiència pel tràmit de contesta.

El 28-03-2019, el Ministeri fiscal va presentar el seu escrit de contesta

Arribat al dia 04-04-2019 fixat pel tràmit de contesta, les parts van decidir de comú acord aplaçar-lo al 18-04-2019.

Per escrit del 12-04-2019, el Sr. P.V va presentar un escrit sol·licitant que se'l tingui per desistit “ *tenint en compte que el fill comú A.P.G va assolir la majoria d'edat el passat 25 de març del 2019 i que han esdevingut innecessàries les modificacions de les mesures paterno-filials sol·licitades, procedint en conseqüència a l'arxiu de les presents actuacions sense cap més tràmit.*”.

Per escrit del 03-05-2019, la representació processal de la Sra. GARCIA BENETE es va oposar al desistiment i a l'arxiu, fent valer ensems que ja havia preparat un escrit de contesta i de demanda reconvençional en el sentit d'establir una pensió al càrrec del pare.

III.- D'aquesta exposició davalla de manera indubtable la solució, que no pot ser altra que la confirmació de l'Aute recorregut.

En efecte, apareix clarament que no és la molt relativa dilació provocada per la providència del 15-01-2019 que explica el desistiment sinó el fet d'introduir un plet només quatre mesos abans de la majoria del fill.

Ressurt sense dubte de l'escrit de desistiment que és l'arribada a l'edat de la majoria que va motivar el desistiment.

No obstant això, és de constatar que el tràmit de presentació de l'escrit de demanda es va celebrar 4 dies abans de la data d'aquesta majoria, circumstància que no podia ignorar el pare demandant, però aquest darrer va donar per reproduït el seu escrit deixant el procediment seguir el seu curs fins a presentar el seu desistiment, i això 6 dies abans del tràmit de contesta que havia acceptat aplaçar.

IV.- En aquestes circumstàncies, la solució de la instància d'imposar-li les costes és totalment ajustada a dret.

En efecte, si bé és veritat, i ningú ho discuteix en el present plet, que de manera habitual les costes judicials provocades per la tramitació dels procediments en els que es resolen qüestions en relació a les mesures paterno-filials no donen lloc a cap imposició especial, aquesta regla, però, no és absoluta.

Sobretot, ens trobem en el cas específic d'un desistiment.

En efecte, no cal perdre de vista que el desistiment és qualificat com un acte unilateral que ha d'assumir per tant en principi qui ho exerceix, salvat circumstància excepcional com la mala fe del defenent (veure en aquest sentit ATSCJ 42/14), circumstància que no es dona en el present cas.

Pel que fa al present cas, la remissió de la Sra. Batlle a l'Aute d'aquesta Sala civil del 28-09-2016 és totalment adaptada, i escau repetir-la :

“En efecte, fou l'actuació processal de la part agent, consistent en sol·licitar a la Batllia que s'emplacés als recurrents per a escoltar demanda, el que va motivar que aquest compareguessin amb representació processal i consultessin un Lletrat i aquestes despeses, derivades directament de l'actuació de la part actora, constitueixen costes processals que han de ser rescabades. Així, quan la part agent decideix desistir del procés, sense que sigui transcendent a aquests efectes determinar per quins motius ho va fer, les despeses que la seva actuació processal ha causat en els defenents han de ser suportades per la mateixa”.

Aquest plantejament, el vam confirmar en el nostre Aute 14/14 en el qual vam precisar que si s'havia pogut no efectuar cap imposició de les costes processals en un cas de desistiment abans de la contesta a la demanda era per quant el mateix havia estat acceptat per tots els litigants (ATSCJ 30-10 del 27-05-2010), cosa que no s'ha produït en el present procediment, però que, en un cas com el present era totalment d'aplicació la jurisprudència del 2006.

Per acabar, en relació a l'argument que és obligatori recórrer als tribunals per resoldre les qüestions litigioses en aquesta matèria de família, hem de dir d'una banda que això no impedeix tenir un comportament processal previngut, diligent i coherent, i d'altra banda, que no ressurt del procediment ni en particular de l'escrit de demanda que el Sr. P.V havia

intentat trobar un acord amb la mare abans d'instar la seva acció judicial quan, en aquesta matèria encara més que en d'altres, sempre és millor buscar l'avinença amb l'altre progenitor abans de sotmetre la dificultat als tribunals.

Així les coses, l'Aute recorregut s'ha de confirmar íntegrament.

V.- La desestimació del recurs justifica la imposició al recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMEM el recurs interposat pel contra l'Aute, de data 10-05-2019, que confirmem íntegrament, imposant al recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-